

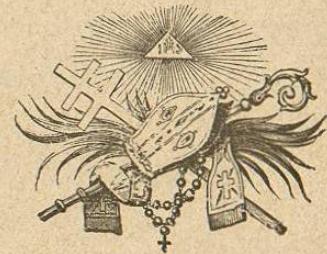
EDICTUM

E SECUNDO EPISCOPORUM CONGRESSU

PROVINCIAE MECHOACANENSIS MORELIAE HABITO

SUB METROPOLITA

COMMUNI SUFFRAGIO EMANATUM

UNIVERSIDAD DE NUEVO LEÓN
Biblioteca Valverde y Tellez

MORELIAE

EX TYPOGRAPHIA AUG. MARTINEZ MIER

1905

Omnis ergo et singulos viros ecclesiasticos nostrarum dioecesium in Domino hortamur ut has praescriptiones saepe legant, mente retineant, magni habeant ac sedulo adimplent: haec enim omnia non possunt non cedere in bonum Ecclesiae, animarum salutem Deique gloriam.

Praesens Edictum fere omnia ad verbum repetit quae in Edicto praecedentis Congressus referebantur, nonnullis adiectis notis, paucis inductis mutationibus ac uno altero-ve adiecto decreto pro adiunctorum ratione.

Ea autem est vis harum dispositionum ut in poste-
rum easdem inter dioecesana statuta quaeque dioecesis
huius Provinciae includere teneatur. Sunt vero quae se-
quuntur:

1. Parochos et ceteros confessarios graviter mone-
mus ut semper et cum quolibet poenitente inquirant an
legat ipse, vel sinat legere suis subditis, filiis, famulis vel
aliis quomodocumque inservientibus, periodica folia aca-
tholica: et cum iis qui huic lectioni dant operam, vel ei
quomodocumque favent, sequantur regulas probatorum
auctorum, et procedant, si casus ita exigat, usque ad de-
negandum absolutionem. (1)

2. Eosdem Parochos, Confessarios et Moderatores
piarum sodalitatum graviter monemus, ut serio excitent
socios piarum consociationum ut abhorreant a lectione
pravorum periodicorum vel libellorum, neenon pariter ex-

(1) Quisque Parochus et Confessarius serio apud se reco-
gitet de hac obligatione; nam timendum est ne propter nostram
negligentiam in re tanti momenti lupus oves rapiat.

cident Moderatores et Moderatrices collegiorum et scho-
larum ut alumnos suos frequenter doceant ab his lectio-
nibus longe abesse. (1)

3. Singulis annis, die 12 Octobris, vel proximiori do-
minica, Missa solemnis in singulis Ecclesiis Cathedralibus
vel parochialibus nostrae Provinciae celebretur, in gra-
tiarum actionem pro dono fidei catholicae et ad postulan-
dam perseverantiam in eadem fide, invitatis fidelibus ut
ad Sacram Communionem accedant eo die, et ea intentio-
ne ut peccata eorum qui fidem amisserunt expientur, et
ut liberentur ab hoc damno qui lectione periodicorum et
librorum pravorum, vel cum acatholicis familiaritate, in
periculo fidei amittendae versantur. (2)

4. Sacerdos qui sciat in se calumniam inferri a pe-
riodicu quocumque, praevia Episcopi venia, curet statim
eam propulsare apud civilia tribunalia.

5. Parochi et Confessarii sedulo curent pueros ab-
ducere a frequentandis scholis, in quibus iudicio Episcopi,
periculum adest fidei vel morum. In confessionali igitur
parentes, et alii ad quos pertinet, interrogandi sunt de
scholis ad quas mittunt filios vel pueros quorum tutelam
habent.

6. Maxime curandum est ut in omnibus parochiis

(1) Parochi etiam atque etiam inquirant a moderatoribus
sodalitatum, et scholarum ac collegiorum magistris utrum huic
obligationi satisfaciant.

(2) Dolendum quidem est quod non ubique serventur ea
quae hic praescribuntur. Curent ergo omnes ad quos pertinet
sedulo haec adimplere.

huius Provinciae, tum pro scholis promovendis tum pro pueris et rudibus catechizandis, instituatur sodalitas doctrinae christianaæ ad normas Apostolicarum Constitutionum.

7. Facultas abeundi a dioecesi clericis propriis, vel manendi in dioecesi clericis extraneis, numquam indefinite concedatur; sed ad summum per sex menses: si protrahenda sit ob infirmitatem, non fiat nisi de attestacione probatorum medicorum; si vero propter aliam causam, exigatur commendatio specialis Episcopi proprii.

8. Ut nullo praetextu fideles aegroti, qui multum distant ab Ecclesia parochiali, SSMo. Viatico priventur, exscribimus sequentia urgentissima decreta Concilii Plenarii Americae Latinae:

«Art. 532. Dolemus plurimum, quod in nonnullis regionibus nostris, praesertim in locis ruralibus et suburbanis plus minusve remotis ab Ecclesiis parochialibus, frequentissimi sint casus, in quibus infirmis vita periclitantibus Sacraenta Poenitentiae tantum et Extremae--Uncionis ministrantur, omisso SS. Viatico. Quocirca, graviter onerantes conscientiam omnium Rectorum animarum, eis districte praecipimus, ut nulli deinceps infirmo, vita periclitanti, directe vel indirecte, denegare audeant validissimum auxilium SS. Viatici. Immo non renuant parochi SS. Eucharistiam iterum et tertio deferre ad aegrotos, qui, perseverante eodem morbi periculo, illam saepius, etiam per modum Viatici, si quidem naturale ieiunium servare nequeant, suscipere cupiant.»

«Art. 533. Scientes vero damnabilem huiusmodi

praxim inanibus rationibus a plurimis defendi, Ordinarii prae oculis habeant sequentes normas Sanctae Sedis, videlicet: a) "Aegrotis morti proximis cuiuscumque sint conditionis, quamvis in sordido ac vili degant loco aut tugurio, sacrum Eucharistiae Viaticum deferatur, cum apud Deum nulla sit acceptio personarum, ac pro nostra salute nec stabulum nec crucis ignominiam exhorruerit." (*Alexand. VII, Const. Sacrosanti, 18 Ian. 1658.*) b) "Quotiescumque SSMum. Eucharistiae Sacramentum ad infimos seu publice seu oculte respective deferri poterit, deferendum esse." (*S. Congr. de Prop. Fide, 14 Dec. 1668.*) c) Viaticum administrandum est infirmis etiam rudioribus et neophytis quamvis ignaris, dummodo saltem discernant cibum spiritualem a corporali, cognoscendo et credendo in Sacra Hostia praesentiam Christi Domini.» (*S. Offic., 10 April. 1861.*) d) Quodsi longius aut difficultius iter obeundum sit, et fortasse etiam equitandum, necesse erit vas in quo sacramentum defertur, in bursa decenter ornata, et ad collum appensa, apte includere, et ita ad pectus alligare atque obstringere, ut neque decidere neque e pyxide exuti Sacramentum queat.» (*Rit. Rom. de com. infirm.*). Quodsi, ratione extraordinariae distantiae, vel aliis gravissimis de causis, quasi insuperabile aliquod impedimentum occurrat, parochi stent normis a proprio Ordinario praescriptis, qui hac in re procedat, prae oculis habitis decretis et instructionibus Sanctae Sedis.»

Modus autem qui communiter erit in praxi adhibendus ad obediendum praefatis decretis hic erit: statim ac Sacerdos ad aegroti confessionem excipiendam pergat, se-

cum afferat, etiam equitando, SSmam. Eucharistiam, ne iterum magna distantia sit percurrenda.

In casu autem nimis remoto denegationis SSmi. Viatici ob positivam indignitatem aegroti, confessarius prudenter suggerat aegroto praetextum allegandum, ne fama eiusdem periclitetur aut sigillum sacramentale.

9. Parochi meminerint gravissimam esse obligacionem quacumque diei vel noctis hora occurrenti, per se vel per Vicarios, ad Sacraenta Poenitentiae, SSmi. Viatici et Extremae-Untionis ministranda aegrotis, sine ulla mora.

10. Omnibus et singulis Sacerdotibus praecipitur ut frequenter ad Sacramentalem confessionem accedant, ad mentem Ecclesiae; eisque enixe commendamus ut id non differant ultra quindecim dies. Episcopus, cum id circumstantiae suadeant, documentum exquirat a Sacerdotibus, ex quo constet haec Confessionis frequentia, prudenterque inquirat de authentia et veracitate ipsius documenti.

11. Sacerdotes, qui Parochi non sunt, nullo modo acceptent ultra triginta stipendia pro missis celebrandis. (1)

(1) Decretum recen~~ter~~ter datum ab Apostolica Sede die 11 mensis Maii anni MCMIV omnes agnoscere debent, ac eidem standum.

Meminerint etiam clerici quum de legatis piis agitur aut de quacumque pia fundatione legatarium quemcumque sive clericum sive laicum Episcopo debere quamprimum legatum denunciare etiamsi id testator prohibuerit aut legatarium ab hac obligatione expresse liberaverit. Imo clerici fideles moneant ut Episcopo denuncient legata de quibus notitiam habeant etsi ipsi legatarii non sint.

12. Parochi singulis annis intra mensem Ianuarium, debita praehabitâ informatione ac solerti diligentia, folium mittant ad Curiam Episcopalem, in quo pro rei veritate et coram Deo respondeant quaestionibus in eodem folio contentis, circa vitam et mores uniuscuiusque Sacerdotis qui parochiae est adscriptus, vel in ea residet, vel anno proxime elapso a parochia discessit.

Exemplar autem huius folii hoc est:

« Informe de la vida y costumbres del Señor Pbro. D. N N » (dígase el oficio que desempeña).

Conteste el Párroco, en conciencia, á las siguientes preguntas:

1. ¿Le consta ó sabe que sea piadoso, y qué ejercicios de piedad sabe que practique?
2. ¿Le consta ó sabe que celebre la Santa Misa con devoción, con la conveniente preparación y acción de gracias, observando los sagrados ritos?
3. ¿Le consta ó sabe que acuda á administrar los Sacramentos cuando se le llama?
4. ¿Le consta ó sabe que dedique algún tiempo al estudio?
5. ¿Le consta ó sabe que predique y que para ello se prepare debidamente?
6. ¿Le consta ó sabe que cumpla con la lectura del Evangelio y reflexión mandadas en todas las misas rezadas d^e los domingos?
7. ¿Le consta ó sabe que acuda al confesonario á la hora que tiene señalada?

E E I C T U M

ATHENOGENES SILVA, Archiepiscopus Mechoacanensis, Ioseph a Iesu Fernández, Episcopus Coadiutor Zamorensis, Leopoldus Ruiz, Episcopus Leonensis, et Emmanuel Rivera, Episcopus Coadiutor de Querétaro.

Omnibus et singulis Sacerdotibus nostrarum dioecesium, pacem et salutem in Domino.

VENERABILES FRATRES:

BSEQUENTES praescriptis Concilii Plenarii Americae Latinae secundo iam Conventum Episcoporum inivimus, eo praesertim scopo ut quae pro bono Provinciae statuta fuerant in priori Congressu nunc urgerentur ac nova sanctione firmarentur.

Nihil refert optimas leges ferre si hae ab eis ad quos attinet non servantur: atque comperta res est, eo maiori splendore societatem quamlibet lucere, quo maior est in eius membris legis existimatio ac plenior exequutio.